

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Gratiarum actio pro veritatibus apertis à Christo inter inimicorum infidias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

*induamus
in illos*

& vis, ut voluntariè me induam in illos; quia non vis amorem coactum; nam si coactus est, amor non est. Ergo, Domine, rumpe tu vincula mea, quæ me per vim tenent, & ego liberrimè te amabo. Nam etsi liberè amem, quæ à te me separant; nihilominus tu scis meam consuetudinem versam esse in catenam adeò fortem, ut quamvis videam bonum, ac probem, à malo tamen haud possim recedere. Ego te desidero; sed non possum desiderare ex toto; nam si ita te desiderarem, desideria mea tecum jam essent. Sola gratia tua potest rumpere istam catenam, liberare me à me ipso, & capere tuo amore. Fac, ó Domine, hoc opus, quod solius est potentia tuæ, & fiam captivus tui divini amoris.

Gratiarum actio pro veritatibus apertis à Christo, inter inimicorum insidias.

I.

*Gratiarum
actio.*

O Thesaure bonorum omnium! ago tibi grátias infinitas, quòd mihi non tantum offeras, quidquid habes, sed etiam ex omnibus malis elicias bonum. Infinitas tibi gratias ago pro vi hujus amoris, quo pro damnatione inimicorum tuorum, quam promebantur suis dolis & insidiis, mihi protuleris caelestes consolationes, divinas doctrinas, & amplissimas veritates; ut me illuminares, & ad amorem tui adduceres. Doce me, Domine, ut illas intelligam, & adorem: imprime illas cordi meo, ut ex toto te amem, qui fons es omnis mei boni.

*IESVS plus
quàm Salo
mon.*

II. Adoro te, Rex pacifice! quòd nolueris me gubernari sapientià Salomonis: neque me vocaveris minis Jonæ, qui prædicabat Ninivitis terrena: nec volueris, ut ego apud te invenirem grandia mundi: sed ut mea gubernatio esset plus, quàm Salomonis, sapientià aeterna, divitià infinita, regnum aeternum; ad quod me provocas amore & operibus tuæ charitatis. O mi Domine, plus quàm Salomon; quia nulla terrena affectione potes mutari: plus quàm Salomon; quia pax tua est interna, plena omni consolatione caelesti: plus quàm Salomon; quia divitià tuæ, & gloria non possunt exhauriri, finiri: plus quàm Salomon; quia totus es omnium,

omnium, ac totus meus. Adoro te, victor mortis! plus quàm *Et plus,*
Jonas, Domitor maris tribulationum; Condonator peccatorum, *quàm Io-*
ac dulcis Receptor pœnitentium. Ne sinas, Domine, ut hæ gratiæ *nas.*
mihi sint in condemnationem; sed ut eas amem, cum eis tibi ser-
viam, & omnes mihi serviant pro signo & remedio vitæ æternæ.

III. Adoro te, purissime JESU! amator animarum casta- *IESVS*
rum, propter æstimationem, quàm habes de pura & sancta casti- *amator*
tate. Longè fac, Domine, cor meum à rebus terrenis, ut amem *castitatis.*
hanc Angelicam virtutem. Et quia hoc dono tuo mihi provenire
debet, quod dixisti, non omnes capere; vince meos hostes, & ac-
cende in me ignem tuæ charitatis, ut cor hoc terrenum solum
possit elevari, ac trahi funibus spiritualibus: fac id adhorrere ab
omni imaginatione terrena: purifica illud, & effice Angelicum.

IV. Adoro te, Princeps, Dux & Salvator peccatorum! *Salvator*
quòd volueris agnosci pro illorum pastore. Gratias infinitas ago *peccatoris.*
tibi, pro amplissimo ingressu, quem aperuisti publicanis & pecca-
toribus ad regnum. Et si isti magnum locum in illo sunt habituri,
non relinquant me foris, qui sum inter majores ipsorum. Convertite
me ad te, Redemptor meus! ut abhorrens à me ipso, amplectar te,
& recognoscam te pro Domino meo, pro omni bono meo, & pro
omni gloria mea.

V. Adoro te vera fide, ac toto corde; non ut Pharisæi cum
dolo: & confiteor te Magistrum puræ veritatis; lucem divinam, *Magister*
quæ ostendis veram viam ad Deum; fidelem amatorem animarum, *veritatis.*
qui sine personarum acceptione aperis omnibus cor tuum divi-
num. Doce me, Domine, dare mundo, Cæsari & proximo, quod
conforme est legibus tuis; & tibi, mea beatitudo, hanc animam,
in qua est imago tua, & similitudo impressa: quæ cum propter te
facta sit, tibi soli reddatur & consignetur. Libera me, Domine, à
tributis, quæ tanquam proditor volui dare meis hostibus; ut tota
inclinacione impendam tibi hanc animam, cui soli debetur.

VI. Adoro te, vere amice! quòd tam apertè promulga- *Sponsus*
veris te Sponsum animarum. Ne permittas, ut mea sequatur alios *animarum.*
procos. O mi Sponse divine! tu es totum capitale meum, tu omnis
honor meus; te solo contentus sum, te solo oblector. Da mihi,
Domine,

Domine, vestem charitatis, quâ vis ornatos esse omnes, qui veniunt ad has nuptias. Nunquam absconde mihi faciem tuam; audiunt aures meæ semper vocem tuam, ut mox à me fugetur, quidquid in me tibi non placet; & ut hæc anima fidelis tibi Sponsa sit, nec alios amores admittat.

*Inspector
cordis.*

VII. Adoro te, Sapientia divîna! quod me docueris, omnia bona, & mala à corde procedere. Purissimi oculi tui non decipiuntur specie externa, sed interiora perspiciunt. Innova in me Spiritum rectum; ne separe me à tua præsentia. O quam hoc tibi facile est, optime JESU! mihi tantum est difficile. Sed major est amor tuus, & misericordia tua, quacunque meâ duritiâ ac cæcitate. Resplendeas, Domine, in his obscuris cavernis cordis mei, & educ in eis fontem aquæ vivæ, ut veniant, ubi tu es.

*Receptor
filiorum
prodigorum.*

VIII. Adoro te, pie Pater, amorosè Receptor tuorum filiorum prodigorum & fugitivorum! Non sum dignus respicere in cælum, nec esse in numero filiorum tuorum: sed fac me sicut unum è minimis in domo tua: & hoc sufficit mihi.

*Reperor
ovium er-
rantium.*

IX. Adoro te, Pastor ovium errantium, qui tanto labore quæris profugientes à te. Ego plus erravi ceteris: exhilara domum tuam reperiendo me, & salvando. Adoro te, divine Sociæ peccatorum indigentium; intra in hanc pauperem casam, ut hodie salus ei fiat. Ostende misericordiam tuam; quia magis hanc vis, quàm sacrificium.

*Reductor
animarum
perditarum.*

X. Adoro te, verum Refugium omnium aberrantium, & potens Reductor animarum perditarum! Sicut verbis tuis divinis emollivisti eos, qui venerant ad te capiendum, ut faterentur, nunquam alium hominem sic esse locutum, quomodo tu loquebaris; ita, Domine, converte me ad te, ut videam veritatem tuam. Et sicut non condemnasti adulteram, quando omnes eam reliquerant in tua potestate; ita, Domine, recipe me; quia certò scio, à te non posse provenire, nisi veniam, consolationem, salutem, gratiam & amorem.

*Omnia
conversens
in bonum.*

XI. Ah bone JESU! instruant contra me inimici tui insidias, & inventant dolos, quotquot voluerint; tu ex omnibus novisti elicere pro misera hac anima totidem divitias. *Quid ergo timeo,*

timeo, mi JESU! cum terret me pugna tentationum, & mortificatio corruptæ meæ naturæ, & horreo dimittere omnia, ut expedite serviam tibi? Quis est, qui possit ac velit omnia mihi convertere in bonum, nisi tu? Nihil molestiæ tibi contigit, è quo non aperueris mihi fontem misericordiæ: quid igitur timeam? Tu salvas aquas efficis dulces: tu ex omni petra educis aquam: tu mare tranquillas, & è morte producis vitam; quid igitur timeam? Ah bone JESU! dilata cor istud, ut cum spiritu, fide & amore me projiciam in hoc mare charitatis, quâ me diligis; & in hæc brachia amoris, quibus me gubernas; ut ibi in te quiescam, te in te amem, te in te possideam, & à te semper possidear.

XII. Mater purissima, Thesauraria gratiarum DEI! quæ solum de hoc Domino vivebas; & cum illo solo ad eam perfectionem & gloriam venisti, quâ nunc gaudes; trahe me post te: confirma me in fide & amore hujus Domini; quia solus ipse est adiutor meus & refugium meum.

O gloriosa Curia cælestis, capta amore hujus Domini, ac dives thesauris ipsius, nobis adhuc absconditis, vobis autem apertis! stillate aliquam guttam dulcium illarum aquarum in hoc sitibundum & aridum cor meum, cujus percepto semel gustu semper aspiret ad illam supernam satietatem; donec mereatur liberari, & venire ad vestram societatem, ubi semper potero me saturare. Amen.

Æ R V M N A XXIV.

Ingratitudo Iudæorum pro beneficiis

Christi.

I.

TA connexa sunt inter se vitia, ut quodlibet videatur esse propago & parens omnium. Inde est, ut Sancti jam ab hoc, jam ab alio dicant omnia scaturire, ut à superbia, ab invidia, ab amore sui immodico, ab ingratitude; de qua S. Bernardus dicit; *Ingratitudo inimica Serm. 15,* anima, exinanitio meritorum, virtutum dispersio, beneficiorum in Cant. perditio, ventus urens, siccans sibi fontem pietatis, rorem misericordiæ, fluenta